

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 16 września 1997 r.

**w sprawie świadczeń dla pracowników, którzy ulegli wypadkom w szczególnych okolicznościach,
oraz świadczeń dla osób nie będących pracownikami.**

Na podstawie art. 43 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 36, poz. 206 i Nr 92,

poz. 540 z 1991 r. Nr 94, poz. 422, z 1995 r. Nr 4, poz. 17 oraz z 1996 r. Nr 24, poz. 110 i Nr 100, poz. 461) zarządza się, co następuje:

§ 1. Świadczenia, o których mowa w rozporządzeniu, przysługują na warunkach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 36, poz. 206 i Nr 92, poz. 540, z 1991 r. Nr 94, poz. 422, z 1995 r. Nr 4, poz. 17 oraz z 1996 r. Nr 24, poz. 110 i Nr 100, poz. 461), zwanej dalej „ustawą”; nie przysługują jednak te świadczenia, które są przewidziane odrębnymi przepisami z tytułów wymienionych w rozporządzeniu.

§ 2. 1. Osobom, które uległy wypadkowi w okolicznościach, o których mowa w ust. 2, przysługuje:

- 1) renta z tytułu całkowitej lub częściowej niezdolności do pracy,
- 2) jednorazowe odszkodowanie z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

2. Do wypadków uzasadniających przyznanie świadczeń określonych w ust. 1 zalicza się wypadki:

- 1) przy ratowaniu innych osób od grożącego im życiu niebezpieczeństwa,
- 2) przy chronieniu własności publicznej przed grożącą jej szkodą,
- 3) przy udzielaniu przedstawicielowi organu państwowego lub organu samorządu terytorialnego pomocy przy spełnianiu czynności urzędowych,
- 4) przy ściganiu lub ujęciu osób podejrzanych o popełnienie przestępstwa lub przy chronieniu innych osób przed napaścią,
- 5) przy wykonywaniu funkcji radnego lub członka komisji rady gminy albo przy wykonywaniu przez sołtysa czynności związanych z tym stanowiskiem,
- 6) przy wykonywaniu funkcji ławnika ludowego w sądzie lub członka kolegium do spraw wykroczeń,
- 7) przy wykonywaniu świadczeń osobistych na cele społeczne lub uczestniczeniu w akcjach społecznych, jeżeli przepisy szczególne przewidują świadczenia w razie wypadku w takich okolicznościach,
- 8) w czasie zajęć szkolnych, zajęć w szkole wyższej lub zajęć na studiach doktoranckich albo w czasie odbywania praktyki przewidzianej organizacją studiów lub nauki,
- 9) przy pracy w Ochotniczych Hufcach Pracy na innej podstawie niż umowa o pracę,
- 10) przy pracy wykonywanej w ramach terapii zajęciowej w publicznych zakładach opieki zdrowotnej,
- 11) przy wykonywaniu bezpośredniej ochrony przed klęskami żywiołowymi,
- 12) przy wykonywaniu funkcji członka komisji powołanej przez organ państwowy lub organ samorządu terytorialnego do przeprowadzenia wyborów lub referendum.

§ 3. Świadczenia określone w § 2 ust. 1 przysługują również:

- 1) osobie, która zapadła na chorobę zawodową w związku z wykonywaniem zajęć lub pracy, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 8 i 9,
- 2) osobie, która uległa wypadkowi lub zachorowała na chorobę zawodową w związku z pracą w warunkach pozbawienia lub ograniczenia wolności.

§ 4. 1. Członkom rodziny osób, które zmarły wskutek wypadków, o których mowa w § 2 ust. 2 i w § 3 pkt 2, przysługuje renta rodzinna i jednorazowe odszkodowanie.

2. Członkom rodziny osób, które zmarły wskutek choroby zawodowej, o których mowa w § 3, przysługuje renta rodzinna i jednorazowe odszkodowanie.

§ 5. 1. Osobom uprawnionym w myśl § 2—4 do renty z tytułu niezdolności do pracy lub do renty rodzinnej przysługują:

- 1) dodatek pielęgnacyjny,
- 2) nieodpłatne świadczenia lecznicze, położnicze i rehabilitacyjne, przedmioty ortopedyczne, protezy i środki pomocnicze

— na zasadach określonych przepisami o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin,

3) pobyt w domu pomocy społecznej,

4) prawo do przysposobienia zawodowego

— na zasadach określonych w odrębnych przepisach,

5) świadczenia określone w art. 23 ustawy, jeżeli osoba uprawniona do renty jest objęta przepisami o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin.

2. Osobom, które nie utraciły całkowicie lub częściowo zdolności do pracy, przysługuje prawo do świadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 2, w zakresie niezbędnym do leczenia następstw wypadku lub choroby zawodowej.

§ 6. Świadczenia, o których mowa w § 2—4 oraz w § 5 ust. 1 pkt 1, przysługują od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a osobom objętym przepisami o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin — od kolejowych jednostek organizacyjnych właściwych do spraw rent.

§ 7. W uzasadnionych wypadkach Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych może przyznać świadczenia określone w § 2 ust. 1 osobie, która uległa wypadkowi w związku z wykonywaniem czynności na rzecz jednostki organizacyjnej na podstawie innej niż umowa o pracę albo w związku z wykonywaniem zadań zleconych przez organizacje polityczne lub społeczne, oraz członkom rodziny pozostałym po takiej osobie.

§ 8. Przepisy art. 49 i 50 ustawy stosuje się odpowiednio w sprawach o świadczenia z tytułu wypadków i chorób zawodowych, o których mowa w § 2—6.

§ 9. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 października 1975 r. w sprawie podstawy wymiaru renty z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, świadczeń dla pracowników, którzy ulegli wypadkom w szczególnych okolicznościach, oraz świadczeń dla osób nie będących pracownikami

(Dz. U. Nr 33, poz. 179, z 1977 r. Nr 10, poz. 40 oraz z 1990 r. Nr 71, poz. 418).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 20 września 1997 r.

Prezes Rady Ministrów: *W. Cimoszewicz*